

Gn kapitola 27.

[1] Když Izák zestárl, jeho oči vyhasly, takže neviděl. I zavolal svého staršího syna Ezaua a řekl mu: "Můj synu!" On mu odpověděl: "Tu jsem." [2] Izák řekl: "Hle, jsem už starý a neznám den své smrti. [3] Vezmi si nyní zbraně, toulec a luk, vyjdi na pole a něco pro mě ulov. [4] Připrav mi oblíbenou pochoutku a přines mi ji, ať se najím, abych ti mohl požehnat dříve než umřu." [5] Když Izák mluvil se svým synem Ezauem Rebeka naslouchala. Sotva Ezau odešel na pole, aby něco ulovil a přinesl úlovek, [6] poradila Rebeka svému synu Jákobovi: Hle slyšela jsem rozmluvu tvého otce s tvým bratrem Ezauem; řekl mu: [7] 'Přines mi úlovek a připrav mi pochoutku, ať se najím, abych ti před smrtí požehnal před Hospodinem.' [8] A proto, můj synu, poslechni mě ve všem, co ti přikážu. [9] Dojdi ke stádu a dones mi z něho dvě pěkná kůzlata. Připravím z nich tvému otci oblíbenou pochoutku [10] a ty mu ji doneseš; on se nají a před smrtí ti požehná." [11] Jákob však své matce Rebece odpověděl: "Můj bratr Ezau je přece chlupatý, a já jsem holý. [12] Co když si otec na mě sáhne? Bude mě mít za podvodníka a místo požehnání na sebe uvedu zlořečení." [13] Matka mu řekla: "Takové zlořečení ať padne na mne, můj synu. Jen mě poslechni, jdi a dones mi kůzlata." [14] Šel tedy pro ně a přinesl je matce; ona pak připravila otcovu oblíbenou pochoutku. [15] Potom Rebeka vzala šaty svého staršího syna Ezaua, ty nejlepší, které měla doma u sebe, a oblékla svého mladšího syna Jákoba. [16] Jeho ruce i hladký krk ovinula kůzlecími kůžkami. [17] Nakonec dala svému synu Jákobovi do rukou připravenou pochoutku a chléb. [18] I vešel k svému otci a řekl: "Můj otče!" On odpověděl: "Tu jsem. Který jsi ty, můj synu?" [19] Jákob řekl otci: "Já jsem Ezau, tvůj prvorozený. Učinil jsem, co jsi mi uložil. Nuže, posaď se prosím a pojez z mého úlovku, abys mi mohl požehnat." [20] Izák však synovi řekl: "Jak to, žeš to tak rychle našel, můj synu?" Odpověděl: "To mi dopřál Hospodin, tvůj Bůh." [21] Izák řekl Jákobovi: "Přístup, synu, sáhnu si na tebe, jsi-li můj syn Ezau nebo ne." [22] Jákob tedy přistoupil k svému otci Izákovi, on na něho sáhl a řekl: "Hlas je to Jákobův, ale ruce jsou Ezauovy." [23] Nepoznal ho, protože jeho ruce byly chlupaté jako ruce jeho bratra Ezaua. A požehnal mu. [24] Řekl: "Ty jsi tedy můj syn Ezau." On odpověděl: "Jsem." [25] Pak řekl: "Předlož mi, ať pojím z úlovku svého syna, abych ti mohl požehnat." I předložil mu a on jedl. Přinesl mu i víno a on pil. [26] Nato jeho otec Izák řekl: "Přístup prosím a polib mě, můj synu!" [27] Přistoupil tedy a políbil ho. Když Izák ucítil vůni jeho šatu, požehnal mu slovy: "Hle, vůně mého syna jako vůně pole, jemuž žehná Hospodin. [28] Dej ti Bůh z rosy nebes a ze žírnosti země, i hojnost obilí a moštu. [29] Ať ti slouží lidská pokolení ať se ti klanějí národy. Budeš panovat nad svými bratry a synové tvé matky se ti budou klanět. Kdo prokleje tebe, bude proklet, kdo žehnat bude tobě, sám bude požehnan [30] Když Izák udělil Jákobovi požehnání a sotvaže Jákob od svého otce odešel přišel jeho bratr Ezau z lovu. [31] Také on připravil pochoutku, přinesl ji otci a řekl: "Necht' můj otec povstane a nají se z úlovku svého syna, aby mi mohl požehnat." [32] Jeho otec Izák se ho otázel: "Kdo jsi?" Odpověděl: "Jsem tvůj syn Ezau, tvůj prvorozený." [33] Tu se Izák roztřásl u zalomcovalo jim zděšení: "Kdo to vlastně ulovil úlovek a přinesl mi jej? Ode všeho jsem pojedl, dříve než jsi přišel! A požehnal jsem mu! Požehnaný také zůstane." [34] Jak Ezau uslyšel otcova slova, dal se do hrozného a hořkého křiku a naléhal na otce: "Požehnej mně, také mně otče!" [35] On odpověděl: "Přišel Ištivě tvůj bratr a vzal ti požehnání." [36] Ezau řekl: "Právem dostal jméno Jákob (to je Úskočný). Už dvakrát se mnou jednal úskočně. Připravil mě o mé prvorozenství a nyní i o požehnání." A otázel se: "Pro mne už požehnání nemáš?" [37] Izák Ezauovi odpověděl: Hle ustanovil jsem, aby nad tebou panoval a všechny jeho bratry jsem mu dal za služebníky. Zabezpečil jsem jej i obilím a moštěm. Co bych mohl udělat pro tebe, můj synu?" [38] Ezau otci odpověděl: "Což máš jen to jediné požehnání, otče? Požehnej mně, také mně, otče!" A Ezau záupěl a rozplakal se. [39] Jeho otec Izák tedy odpověděl: "Tvé sídliště bude bez žírnosti země bez rosy shůry, rosy nebeské. [40] Bude tě žítvit meč, avšak svému bratru budeš sloužit. Jen když se budeš toulat bez domova setřeseš jeho jho ze své šíje." [41] I zanevřel Ezau na Jákoba pro požehnání jímž mu jeho otec požehnal. A řekl sám k sobě: "Mému otci se blíží dny truchlení. zabiji svého bratra Jákoba." [42] Když byla Rebece oznámena slova jejího staršího syna Ezaua, dala si zavolat svého mladšího syna Jákoba a řekla mu: "Tvůj bratr Ezau pomýšlí na pomstu. Chce tě zabít. [43] Proto mě nyní poslechni, můj synu: Ihned uprchni k mému bratru Lábanovi do Cháranu. [44] Zůstaneš u něho nějaký čas, dokud rozhořčení tvého bratra nepomine. [45] Až se bratrův hněv od tebe odvrátí a on zapomene, cos mu udělal, pošlu pro tebe a vezmu tě odtamtud. Proč mám být zbavena vás obou v jednom dni?" [46] Izákovi pak Rebeka řekla: "Zprotivilo se mi žít s dcerami chetejskými. Vezme-li si Jákob ženu z chetejských dcer, jako jsou tyhle dcery této země, k čemu mi život?"